

Οικονομικό άρθρο

ΕΝΑ ΕΥΡΩ ΓΙΑ ΟΛΗ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

Η τελευταία εικοσαετία του 20^{ου} αιώνα χαρακτηρίστηκε από μια καθαρή νίκη των μονεταριστών οικονομολόγων έναντι των παρεμβατιστών. Και αυτό γιατί, οι πρώτοι, έπεισαν και τον κόσμο. Τον έπεισαν να ψηφίσει τις επιλογές τους. Για να του χαρίσουν την «εύκολη ζωή», τον καταναλωτισμό, τον υπέρμετρο δανεισμό. Τα αποτελέσματα τα είδαμε: Η οικονομική κρίση γονάτισε τους λαούς του νότου. Το ευρώ του 2013, αντίθετα με την δραχμή, το γερμανικό μάρκο ή το γαλλικό φράγκο του 1999, είναι, καταφανώς, νόμισμα που χρησιμοποιείται σε μια συνεχώς πιο διεθνοποιημένη οικονομία ανταγωνισμού, στην οποία η *παρεμβατική νομισματική πολιτική* πρέπει να ξαναμπει στη φαρέτρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης σαν πρωταρχικός στόχος της. Έτσι θα υπάρξει μια οικονομική και κοινωνική εξισορρόπηση στις κοινωνίες των λαών της Ευρώπης. Το θέμα της στρατηγικής υποτίμησης του ευρώ πρέπει να καταστεί άμεσης προτεραιότητας, γιατί οι συνθήκες είναι, πλέον, ώριμες για να δρομολογηθεί εκ μέρους της Γερμανίας, που ακόμη αντιδρά. Μακροπρόθεσμα, θα ωφεληθεί και η ίδια η Γερμανία, τη στιγμή που η παρούσα οικονομική κατάσταση συντηρεί την αβεβαιότητα και την κρίση στους λαούς της Ευρώπης με άμεσες επιπτώσεις στην οικονομική και κοινωνική ζωή της ίδιας της χώρας της. Αλλιώς, εάν δεν προχωρήσουν στην υποτίμηση του νομίσματος το σημερινό οικονομικό τέλμα θα διαδεχθεί η αποδόμηση της Ευρώπης και η ζώνη του Ευρώ, ή θα διαλυθεί και θα επιστρέψουμε μοιραία στα παλιά εθνικά νομίσματα, ή η Ευρώπη θα κοπεί στα δύο, δηλ. την Ευρώπη των κρατών-δανειστών(Βόρεια) και την Ευρώπη των κρατών-οφειλετών(Νότια), οπότε οι πρώτοι έχοντας το πάνω χέρι θα υπαγορεύουν συνεχώς τους όρους τους και θα βυθίζουν τους υπόλοιπους νότιους εταίρους στην ύφεση, τη στυγνή λιτότητα και την ανυποληψία. Δεν είναι τυχαίο που αυτή η φοβερή οικονομική κρίση, η οποία ξεκίνησε το 2007 από τις Ηνωμένες Πολιτείες, να έχει ξεπεραστεί εκεί με τα κατάλληλα οικονομικά εργαλεία, δηλ. την υποτίμηση του δολαρίου και την εκτύπωση χρήματος, και η Ευρωζώνη να παραμένει όμηρος του γερμανικού οικονομικού εθνικισμού αδιαφορώντας για την απαξίωση των υπολοίπων ευρωπαϊκών οικονομιών που δυναμιτίζουν τα θεμέλια των κοινωνιών της Ένωσης. Εάν η Γερμανία δεν προχωρήσει άμεσα με σθένος και βούληση σ' αυτή τη δυνατότητα που έχει και της προσφέρεται,(η τελευταία της ευκαιρία για πιθανή αλλαγή στάσης θα είναι οι βουλευτικές της εκλογές τον Σεπτέμβριο φέτος), τότε το ανερχόμενο πολιτικό θέμα της Ευρώπης ενόψει των προσεχών Ευρωπαϊκών Εκλογών, σε δώδεκα μήνες από σήμερα, θα είναι ουσιαστικά το ερώτημα «σκληρό ή χαλαρό ευρώ», δηλ. «λιτότητα ή όχι λιτότητα». Ένα χαλαρό και υποτιμημένο Ευρώ έναντι του δολαρίου και των άλλων νομισμάτων θα ανακουφίσει ταυτόχρονα όλες τις χώρες με πρόβλημα χρέους όπως η Ελλάδα, η Πορτογαλία, η Ισπανία, η Ιταλία και η Κύπρος προς το παρόν, τις οποίες οπωσδήποτε θα ακολουθήσουν και άλλες χρεωμένες χώρες.

Σπύρος Κάλμπαρης